

[Lysholm Christensen]

Optagelsen af de tre nordiske lande i EU kan føre til, at opmærksomheden i højere grad vil blive rettet mod Østersøområdet og især de baltiske lande, og det vil kunne føre til mere fokus på disse lande. Også når det gælder økonomisk bistand fra EU, er dette glædeligt, idet disse lande jo i særlig grad trænger til bistand og hjælp.

Så en del af resultatet af optagelsesforhandlingerne med Sverige, Norge og Finland kan altså også få denne virkning.

Forhandlingerne indeholder også et element om, at de tre nordiske lande kan bevare deres frihandelsaftale med de baltiske lande til den 1. januar 1995, og inden den tid vil EU også kunne indgå nogle frihandelsaftaler med de baltiske lande i almindelighed.

Det er vigtigt for mig at nævne de baltiske lande i denne sammenhæng, for det er jo ikke nok med, at vi laver handelsaftaler med dem forstået på den måde, at de kan købe *vore* varer; det er også i høj grad vigtigt, at det vender den anden vej: at vi er villige til at købe *deres* varer og produkter. For den bedste hjælp at yde til disse lande er vel at handle med dem og købe deres produkter, således at det kan styrke deres eget erhvervsliv og dermed skabe valuta til deres slunkne statskasser. Det kan godt være, at det kommer til at koste os penge i første omgang, og det kan godt være, at det kommer til at koste arbejdspladser i Danmark – ja, det gør det allerede – men den pris må vi være parate til at betale for at være med til at udjævne nogle af de sociale forskelle, der er i forhold til de østeuropæiske lande. Det er en vigtig opgave for EU fremover.

I den kommende tid står EU over for store udfordringer, netop når det gælder den økonomiske genopretning i Østeuropa, og her kan en udvidelse med Norge, Sverige, Finland og Østrig give Fællesskabet en bedre økonomi og dermed bedre muligheder for at løfte den opgave.

En udvidelse af EU med fire lande vil ikke i sig selv skabe behov for større institutionelle reformer i EU. En del af forudsætningerne for, at Europa-Parlamentet har sagt ja til udvidelsen, er dog, at Parlamentet får nogle flere beføjelser, og på regeringskonferencen vil dette emne derfor komme op med fornyet styrke. Men på det tidspunkt er Sverige, Norge og Finland forhåbentlig medlemmer af EU og vil

i nogle tilfælde kunne støtte danske synspunkter.

Når det gælder ØMU'ens tredje fase og den fremtidige forsvarspolitik, er det ikke givet, at de andre nordiske lande har samme interesser som Danmark. Til forskel fra Danmark har de andre nordiske landes regeringer jo accepteret Maastricht-Traktaten uden forbehold.

Der har i dag også været en række ordvekslinger i forbindelse med spørgsmål om Vestunionen, og dér er det min opfattelse, at det er vigtigt, at vi får en debat om Vestunionen. Der er stor forvirring i befolkningen om, hvor det bærer henad med vores forsvars- og sikkerhedspolitik. Der er jo mange begreber, og vi har mange bolde i luften: Vi taler om NATO, om Vestunionen, om CSCE og nu også om Partnerskab for Fred. Jeg tror, mange har problemer med at skille begreberne fra hinanden med hensyn til, hvilke opgaver de forskellige institutioner har, og hvordan det skal udvikle sig. Så den debat, der er behov for, skal være en debat til afklaring af, hvad vi vil med Vestunionen, og hvad vi vil med de forskellige institutioner. Jeg tror ikke, vi skal have en folkeafstemning foreløbig, for den debat skal først køre et stykke tid; begreberne skal afklares, og vi skal vide, hvad det er, vi vil.

Hvad bliver der så af Nordisk Råd i fremtiden, hvis nu Sverige, Norge og Finland forhåbentlig kommer med i EU? Lige et par ord om det til sidst.

Jo, der vil stadig væk være behov for regioner i Europa, regioner, der kan samarbejde om de særlige opgaver, som ligger i de forskellige regioner, og de nordiske lande har en særlig interesse i fortsat at samarbejde om forskellige spørgsmål, og måske skal de baltiske lande og Polen inddrages i et sådant nordisk samarbejde, således at Nordisk Råd skal omdefinere sine opgaver, men fortsat have en opgave at løse.

Så skal jeg blot til sidst takke statsministeren og udenrigsministeren for besvarelsen af forespørgslen her i dag. Tak for gode og fyldige besvarelser, som er fulde af perspektiver for det videre samarbejde og udviklingen af EU! Og jeg synes, det er glædeligt at konstatere, at hele Folketinget, alle otte partier, kan samles om en fælles dagsorden. Det lover godt for den fremtidige politik i EU.

Arne Melchior (CD):

Jeg er enig med hr. Lysholm Christensen i,